

Als je het nog niet wist, dan weet je nu dat...(of de kleine geschiedenis van een grote club....)

1983:

- onze club dit seizoen 21 renners telt.
- Danny Renders Belgisch kampioen- veldlopen bij de junioren is geworden.

1984:

- we dit jaar 15 ingeschreven renners en 7 ereleden tellen.
- de afwezigen weer eens ongelijk hadden op de discoavond bij Yvonne en Joke.
- Danny Renders (20 jaar) reeds enkele keren de renners op zondagmorgen heeft verblijd met haar charmante verschijning.
- dat tijdens de 12-uren van 2 sept.1984 de eerste boterhammen met spek en eieren reeds om 6h45 (s 'morgens weliswaar) werden opgediend.

1985:

- dat we tijdens het seizoen 1985 zo maar eventjes 2162 km bij elkaar hebben gefietst op onze zondagse ritten, en dit over 31 ritten, gemiddeld 69,75 km per zondag.

1986:

- Als nieuw renner begroeten we Jan van der Veken . We zullen met 19 renners de weg optrekken.
- we op de valreep nog twee nieuwe renners mochten noteren nl. Herman Vermeiren en Jef Molenberghs.
- De tweedaagse ging naar Nonceveux: 20 renners kwamen aan de start.
- dat we sinds 1 juni weer twee nieuwe renners tellen: Jan en Adri Bastiaensen.
- we in het seizoen 1986 zo maar eventjes 2430 km fietsten over 31 etappes. De gemiddelde afstand per rit bedroeg 78,4 km, gemiddeld kwamen 15 renners aan de start.

1987:

- voor de Ardennenrit van 30 en 31 mei niet minder dan 26 overnachtingen zijn geboekt.
- we een nieuw lid noteren: Guy Van Roey.
- de barbecue aan de Halebeek niet minder dan 54 hongerige magen heeft gevuld
- het seizoen 1987 goed is verlopen, zonder valpartijen in groep. In totaal werden 36 ritten gereden over 2571 km, gemiddeld 71 km/rit.

1988:

- we reeds voor de achtste maal een teerfeest organiseerden. Het eerste teerfeest greep plaats op 14/2/1981 in de Jeugdhaard en we zaten toen reeds met 47 deelnemers aan tafel.
- we de eerste rit met 24 renners startten.
- dat onze club momenteel 31 renners telt.
- we reden de Ardennenrit naar Nonceveux met 20 renners, we fietsten 154 km tegen 26,1 gemiddeld.
- in totaal reden we in 1988 een afstand van 2348 km over 34 ritten, gemiddeld 73 km /rit.

1989:

- we het nieuwe seizoen '89 zijn gestart met 21 renners.
- de rit naar Westouter een nieuw afstandsrecord betekent voor onze club. Na de 173 km van Spa (30/5/87) en de 180 km van Lille-Lille (2/6/84) bedraagt de record-afstand nu 195 km.
- Guy en Danny toch aangenaam verrast waren toen ze de kerk buitenkwamen na hun trouw-mis en daar die blauwe haag zagen met de wielen erboven. Hopelijk zet het beiden aan om regelmatig nog eens een weekendje naar Lille te komen en een ritje mee te fietsen.

-dat renners soms 's zondagsmorgens zeer snel moeten zijn om tijdig aan 't vertrek te komen, vooral bij regenachtig weer... Wordt er nu gestart of niet? Dat is dan steeds DE vraag. Zo kon Stafke Diels op 9 juli maar "half ze gat" naar het toilet gaan voor 't vertrek. We hebben beleefdheidshalve maar niet gevraagd welke helft het was...

-we voortaan ook Jef M. moeten in 't oog houden; we dachten dat alleen Herman V. eens ne vreemde vlo mee naar huis durfde nemen, maar we moeten onze mening herzien. We hadden nooit kunnen denken dat de Jef zich zou laten verleiden tot zulke vrome daden. En dan achteraf maar zeggen: ik wist van niets!

-Stafke op 8 oktober een tevreden glimlach op zijn gelaat kon toveren. Adri was immers, voor het eerst dit seizoen niet op het appel bij het vertrek en zo kreeg onze Staf eindelijk één punt voorsprong. Maar het heeft niet lang geduurd, want enkele weken later stonden ze weer gelijk. (P.S: vroeger werden de gele trui 'regelmaticheid" op het scherp van de snee gestreden, voor een kleinigheid werd niet thuis gebleven, een paar uur nachtrust na een bruiloft of fuif volstond om terug aan de start te verschijnen.)

1990

-voor het seizoen 1990 een voorstel is binnengekomen (en ook aanvaard onder algemeen applaus) om vrijdag voor de sluitingsrit in oktober een mosselsoupeetje te houden in de Wissel.

-maart : Carl wordt lid van onze club.

-Louis V. en Monique iets in petto hebben om in Lille ook iets te organiseren voor de "kanker-levenslijn actie", of te vergelijken met de Jimmy Frey Stichting. De uitvinders kennende , weten wij dat dit niet KAN mislukken.

-ons teerfeest er ééntje was van de bovenste plank ; de menu was noch min noch meer gastronomisch , en de sfeer was nog eens echt op zijn Slijpers: veel dans, veel zang, weinig bankzitters ; alleen onze kassier is een beetje verschoten.

-dat we die tiende verjaardag van onze club een half jaar lang hebben gevierd, was dat geen lang feest? Het begon met een receptie op 1/9, dan was daar die barbecue, daarna een uitgebreid teerfeest, en om af te ronden een vat met...suikerbonen;

-de eerste rit van het nieuwe seizoen 54 km lang was, een beetje koud winderig en ze werd gereden door 18 renners; de nieuwe winterpetjes zetten onze groep nog wat meer in kleuren.

-de familiefietstocht (O.H.V. 24/5) naar de Valk te Rijkevorsel een succes was; 35 fietsers reden 40 km over rustige Kempische binnenwegen.

-dat we op 3 juni nog eens op bezoek waren bij ons moemoe in Kalmthout; het is ondertussen reeds 7 jaar geleden (24.07.83) dat we daar met open armen werden binnengehaald omdat het buiten oude wijven regende; die verzopen Slijpers waren toen Louis, Charel en Walther.

1991:

-het seizoen 1991 op 3 maart startte op een heerlijke-fiets-zondag; liefst 21 renners verschenen op het appel. Voor het eerst noteerden we ook de eerste pot-helmen in onze gelederen.

-ook Katrien Vermeiren een contract heeft getekend bij onze club; na Danny is zij de 2de juffrouw in onze gelederen.

-onze Frans R. de hele week voor de 12-uren op de boerderij heeft verbleven om alles kant en klaar te krijgen voor ons feest.

-het idee van een "12-uren" ontsproten is uit het brein van Louis V. en Sooi B.

-het eerste gastronomisch weekend werd georganiseerd in Wirtzfeld (Büllingen) op 29/30 november en 1 dec.1991.

1992:

-we de eerste rit op 1 maart startten met 18 renners.

-ons lid Franske Wouters gepromoveerd werd tot schepen in ons gemeentebestuur.

-Eugeen en Paula worden lid van onze club.

-de rit naar de Voerstreek (145 +135km) één van de zeldzaam mooie was. De perfect uitgekende fietsroute, de verzorgde rustpunten, en ons verblijfplaatsje hebben hier zeker hun steentje toe bijgedragen.

-een groep wielertoeristen tussen 15 en 50 alleen begeleid mag worden door een volgwagen als er twee wegkapiteins mét een band aanwezig zijn .Anders mag de volgwagen de groep niet volgen!! Dat , en nog iets meer, wist meneer de Zwaan van de bereden politie ons te vertellen op de terugweg van Voeren.

-de B-ploeg (met 13 deelnemers) de A-ploeg (met 11 renners) de loef afstak op zondag 21 juni.

-30 slijpers en slijperinnen eind november in Weilerbach genoten van een gastronomisch weekend.

1993:

-de start van het seizoen 1993 indrukwekkend was. Niet minder dan 33 renners verschenen aan de start. Jos Aerts moest zelfs twee foto's naast elkaar nemen, anders kon heel den hoop er niet op.

-we de tweedaagse naar Remersdaal met 17 renners zijn gestart.

-Denise Bockx en Lucienne De Roover worden lid van onze club.

1994:

-onze club bij het begin van 't nieuwe jaar reeds 48 leden telt.

-de eerste rit werd gereden door 38 renners, 28 in de A-ploeg en 10 in de B-ploeg.

-we in mei met 44 leden naar Vianden trekken: 27 vanaf vrijdagavond en 17 vanaf zaterdagmorgen.

1995:

-tweedaagse naar Heer-Sur-Meuse

1996:

-Walther, onze voorzitter ermee stopt na 15 jaar voorzitterschap.

-de spreuk van de maand komt weer eens van onze groepsfilosoof Eugeen en luidt als volgt:

“In de zon en uit de wind, 't is daar dat men de gemeenteman vindt.”

-de tweedaagse naar Putten (Nederland) werd grondig voorbereid. Enkele moedige en plichtbewuste slijpers gingen op zaterdag 1 juni de rit naar Nederland verkennen. Iedereen weet wel dat, als de slijpers iets doen, ze dat ook grondig doen. Maar om 142 km te verkennen waren ze om 11 uur vertrokken om pas te eindigen omstreeks....20.45 uur (gemiddelde zelf uit te rekenen). Den Adri had onderweg zelfs naar moeder de vrouw moeten bellen om een gepland avondetentje in een restaurant af te bellen... Moeilijkheden met de wegenkaarten en de slecht bewegwijzerde binnenwegen werden als excuus aangevoerd. Kwatongen beweren echter dat onze delegatie, toch alle geoefende fietsers, misschien ook wel de Hollandse cafés hebben verkend.

-de A-ploeg kan beslist niet zonder z'n wegkapitein Denis. Als die er niet bij is wordt er meestal gekozen voor “'t Prinsenpad” of “langs het kanaal naar Duffel”. Maar zelfs dan loopt het wel eens fout: op 22 september nam, ergens ter hoogte van Lier, Eugeen het voortouw en loodste de ploeg naar ...een doodlopende straat. Alsof dat nog niet volstond, werd vervolgens een bord “onmogelijke doorgang voor fietsers en voetgangers” straal genegeerd zodat ze een stuk te voet over de spoorweg dienden te wandelen. Gelukkig waren die van het Vliegend Wiel net gepasseerd aan de overzijde, zodat niemand heeft gemerkt dat de A-ploeg een beetje verloren was gereden.

1997:

-onze tweedaagse gaat dit jaar door op 13-14-15 juni naar Büllingen, in de Belgische Eifel, gelegen op zo'n 562 meter hoogte.

-11 mei was zo'n zondag die we niet gauw zullen vergeten. Op deze Moederkensdag - volgens de bij-gelovigen onder ons, juist daarom- verliep de rit voor de A-ploeg tamelijk tumultueus: Eerst werd den Adri ter hoogte van Laakdal-Industrie verrast door een bobbel in het fietspad. Hij gleed van het stuur, smakte op het beton en de Walter P., die vlak achter hem fietste, viel over de fiets van den Adri. Het ergste werd gevreesd, maar de schade viel al bij al nog mee. Den Adri had schaafwonden op de knie, het aangezicht en de handen. De helm had z'n hoofd beschermd. Even werd gedacht aan een pinkbreuk, maar volgens een vluchtig onderzoek van dokter Guy was dit gelukkig niet het geval. Adri's koersstuur was wel te fel verbogen om verder met de groep mee te rijden. Voor de Walter bleef de schade beperkter: schaafwonden aan scheenbeen en arm, een dikke lip. Geluk bij een ongeluk: een toevallig passerende automobilist stopte en vroeg of hij kon helpen. De man trok z'n kofferdeksel open en daarin prijkten ...2 valiezen met EHBO-materiaal, zodat de eerste zorgen aan den Adri konden worden verleend.

Een tijdje later reed de Carl, die maar nipt aan de valpartij was ontsnapt, lek. Vervolgens begon het te regenen en net toen men stopte om het regenjasje aan te trekken, verminderde het wat zodat deze stop overbodig was.

Maar nog was alle leed niet geleden; Staf jr. reed ook nog eens plat, terwijl de Guy na een sema-digit-oproep (d.i : het alarm- signaal van het ziekenhuis met de vraag om te bellen, voor de moderne lezer, niet te begrijpen... maar een GSM bestond nog niet!!!) dringend op zoek moest naar een telefoontoestel bijeen bakker. We waren nog maar net terug vertrokken of de Carl reed nogmaals plat. Resultaat: de rit van 90 km duurde tot 11.45 uur zodat er nog maar weinig tijd restte voor het café.

-De tweedaagse naar Butgenbach was weer een groot succes. De heenrit van 180 km werd vlot gereden, 's zaterdags werd een rit van 130 km gereden, en een paar moedigen, deden ook de terugrit van 180 km.

-Op 11 oktober werd een daguitstap naar Antwerpen georganiseerd met de gidsen Marc C. en Eugeen S.: thema: “Bezichtigen van Oud-Antwerpen”. Het werd een reuze gezellige uitstap.

1998:

-o.a. Paula Sas, Fanny Willems, Maria Wouters en Roeland Van Rooy worden lid van onze club.

-bij de eerste rit verschijnen 11 A-renners en 13 B-renners aan de start.

-we betreuren het overlijden van ons lid Gaston Leysen.

-Remi en Sim ,samen met de slijpers ,vieren hun 25 jarig huwelijk in het Mazelhof in Tielen op vrijdag 5 juni .Om de gevierde en de gelegenheidsdirigent niet te beschamen wordt het "Zeeroverslied, of de Machtigste Koning..." in het boekje gepubliceerd met de vraag de tekst in te studeren...en ja ...hij kon het weer niet laten. Tot laat in de nacht werd dit strijderslied afgedreund....

1999:

-we noteren weer enkele nieuwe leden in onze gelederen: o.a.Bart Vander Veken

-de A-ploeg telt 16 leden en de B-ploeg 21 renners.

-Op 27 juni fietsten we naar Han Sur Lesse. Alles was tot in de puntjes geregeld door Adri. De 190 km werden vlot afgehaspeld.

-Zaterdag hebben de A's serieus afgezien in het bos van ' Le Roi Albert' . Zo vernamen we van Bart VdV:"Hier kom ik van mijn leven niet meer, hier ben ik niets verloren..."

-Voor zondag wist Carl een kortere terugweg van om en bij de 140 km. De rit verliep zeer vlot. Na een illegale autostrade doorsteek over een meterhoge betonberm, en een onvoorzien omlleiding , zijn ze met zijn vieren zonder problemen thuis geraakt. Zo tussen haakjes vermelden we dat de Guy reeds in het buurdorp Rochefort de kaart uit de handen heeft genomen van Carl. Nu zal de Carl ondertussen wel begrepen hebben dat er een verschil is tussen 'vogelvlucht' en 'werkelijk afgelegde weg'.

-Ook Eugeen , de man met de slijpschijf ,zal binnenkort zijn machien eens in het fietske van Danny zetten. Want zo'n vooroorlogs ding, hoort toch niet meer thuis tussen die andere glimmende bolides. Eigenlijk wil Eugeen wel eens weten of een nieuwe fiets zwaarder rijdt, want dat oud ding (=Danny's fiets wel te verstaan) komt hem altijd voorbijgereden als het bergop is. Ook de fiets van Guy en Annick zijn genomineerd voor de slijpschijf.

-de avondwandeling rond Sus Pad werd een memorabele gebeurtenis. Na een stevige wandeling doorheen de bossen en wat discussie over de te volgen weg, heeft Louis Verstappen ons tot bij een halte gebracht waar we in de struiken een ontdekking deden. Zes bontgekleurde flessen met geestrijke inhoud lagen er op ons te wachten. En terwijl de druppels (dit keer geen water) elkaar opvolgden bij de groten, hingen de kleinsten aan Louis zijn lippen. Zijn verhalen over de kabouters boeiden de jeugd enorm. Na deze stop bemerkten we reeds de eerste verschijnselen van vermoeidheid. D'r was zelfs ene die bij het vertrek met zijn snaffel tegen een boom liep, niet waar Guy? Of waren het die druppels die velen de das omdeden? Naarmate de kilometers vorderden viel onze groep stilaan maar zeker uiteen .In de achterhoede volgde een trio...Het ging er enorm plezant en gezellig aan toe. Drie kwartier na de rest is dit select groepje dan toch bij Sus Pad gearriveerd. Van pure vermoeidheid (?) is er ene direct in slaap gevallen in zijn auto. Een andere was zo uitgeput dat hij er tot 's anderendaags 's middags ziek van is geweest. Van een derde persoon is officieel niets geweten, maar er doen zo van die geruchten de ronde...

2000:

-de club telt 42 leden

-de tweedaagse gaat naar Koksijde op 23-24-25 juni: een lange rit.

-winterwandeling begin december. Na een stevige wandeling doorheen de bossen, gecombineerd met wat kinderactiviteit, heeft Louis Verstappen ons bij een halte gebracht waar bontgekleurde flessen met geestrijke inhoud ons toelachten. En terwijl de druppels elkaar opvolgden, hebben er weer heel wat heldenverhalen de ronde gedaan. Na deze stop bemerkten we bij sommige een licht euforisch effect. En deze keer was het niet het drietal van de vorige editie, want die wisten wel beter...of hadden hun les gespeld gekregen?

2001:

-de club telt 44 leden met enkele nieuwkomers o.a. Diane

-de tweedaagse ging naar Büllingen (195 km) met 41 personen. 14 A-renners vertrokken vrijdag richting Hasselt, de Voerstreek, een lange klim naar Eupen , Monchau en Büllingen. De B-renners reden met 9 naar Engis, (123 km) en dan verder met de bus naar Büllingen.

-Bij de mountainbike wedstrijd van de Moedige Toeristen werd de damesploeg van het Slijpend Wiel 22ste van de 29 ploegen. Ria,Diane,Annick en Carl(a) waren de eerste en enige vrouwenploeg.

-Carl en Annick reden die morgen naar de startplaats.. "Net op tijd" (of net iets te laat) zoals gewoonlijk . Onderweg werden ze verrast door een stevige bui op weg naar de start. Annick , bevreesd voor nog meer buien, keerde direct huiswaarts. Carl moest nog enkele boekjes afleveren en dan zou hij ook huiswaarts keren . Ondertussen klaarde de hemel op en vertrok Carl om zijn kilometers te rijden. En wie had de sleutel dacht ge , zo vroeg in de morgen...Juist, ja!

2002:-Louis Verstappen (79 jaar), boegbeeld en bezieler , van onze club is overleden op 26/4/2002. Louis was een echte dorpsfiguur: hij kon vertellen over heksen en spoken, de zwarte honden, de dwaallichten , de luddes en de weerwolven, de brandende schepers en de

ijzeren zeugen. Hij kende alle vennen en paden in de Lilse bossen. We zullen Louis missen op zijn heksenwandelingen. Hij was een ingoede en joviale man. Hij was de onvermoeibare bezieler van 'zijn' en onze "12-uren".

-de tweedaagse gaat naar Spa (Soll Cress) : 160 km

-Sooi Henderieckx heeft er dit jaar een prachtjaar opzitten. Vanaf nu staat ook de beklimming van de Mont Ventoux op zijn palmares.

-onze club wordt een V.Z.W.

2003:

-20 B-renners en 33 A-renners rijden de eerste rit.

-de tweedaagse gaat naar Valkenburg (Schin op Geul): B-ploeg: 130 km,A-ploeg:175 km met de klassiekers: "de ijzerenbosweg",de "Keuterberg"enz...

-4 juni 2003: na een slepende ziekte vernamen we het overlijden van Monique

-bowling met 56 personen: Harry Schenck is de grote overwinnaar

-BBQ bij den Torsten met 70 personen.

2004:

-de eerste rit wordt gereden op 7 maart met 27 A-renners en 8 B-renners bij miezerig weer.

-de tweedaagse gaat naar Oteppe (160 km) . Den Torsten doet er een verrassingsoptreden. In de rit van zaterdag zit de beklimming van de muur van Hoei

2005:

-de fietsvakantie op Mallorca met Govaka , georganiseerd en gepland door wijlen Sooi Henderieckx bij gelegenheid van zijn pensionering, gaat door zonder Sooi. Iedereen is met verstomming geslagen dat Sooi dit niet meer zou meemaken.

-tweedaagse via Ronse naar Blankenberge

-Tijdens de verkenning van de ritten voor het weekeinde kreeg Adri de Vlaamse boerkes overtuigd om over hun erf nen binnendoorweg te rijden en surplus hun honden die dag vast te laten zetten. De boer in kwestie, die waarschijnlijk een eenzaam bestaan lijdt, riep Adri nog na:"Bedankt hié!"

-We mogen zeggen dat de tweedaagse weer enorm plezant geweest is, buiten dan de val van Eugeen, Staf en Tom wel te verstaan. Eugeen, die zijn stuur niet helemaal goed vasthad, kwakte op de grond. Gevolg: Staf mee op de grond alsook...Tom op de grond en nog vlugger recht. We hebben Eugeen en Staf helemaal, zowel fysiek als moreel moeten oplappen. Toen ze zover waren om door te rijden, hebben we ze maar op kop gezet. Staf echter liet zich niet vangen. En ja hoor, nog volledig verdwaasd en onder de indruk van het euvel, heeft Eugeen 50 km kop gedaan! De reden die we Eugeen hadden wijsgemaakt, was dat ge na zo'n val niet moogt "opstijven". Spijtig hebben we de twee niet meer op de fiets gezien tijdens de rest van het weekeinde.

-De receptie van het 25-jarig bestaan van onze club een succes genoemd mag worden. Walther hield een mooie speech over onze 25-jarige club.

2006:

-Tweedaagse naar Houffalize

2007:

-week-end naar Valkenburg.

2008:

-Week-end naar Heer-sur-Meuse

2009:

-Week-end naar Spa

2010:

-Week-end naar Overijsse

2011:

-Week-end naar Valkenburg